

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Dragostea Mea e mare în această zi de praznic sfânt. Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri în văzduh aici, și dragostea Mea vă cuprinde pe voi, fiilor trudiți pentru slava Mea, pe care Mi-o dați mereu în sărbători aici, la voi.

Cuvânt de mângâiere vă dau. Vă mângâi în cuvântul Meu, și Mă așez cu el peste cei adunați sub bolta albă aici, ca să se suie spre Mine dragostea lor și să ne întâlnim în văzduh și să-l umplem de duhul dragostei, fiilor scumpi. Vă îndulcesc dragostea din inimi cu dulcele Meu cuvânt de dragoste. O, dacă Eu, Domnul, n-aș fi dragoste, ar mai fi lumea? Ar mai fi cerul și pământul, pe care cu dragoste în cuvânt le-am zidit, și ar mai fi între ele ceva, dacă Dumnezeu n-ar fi dragoste?

O, câtă lumină face între cer și pământ dragostea Mea! Dragostea este lucrarea Mea. Cu ea l-am lucrat pe om din pământ și din duh de viață din viața Mea, după ce am zidit cu cuvântul dragostei Mele cerul și pământul, pomii și iarba, soarele și luna, animalele și păsările după soiul lor, și apoi pe om. O, a fost tot o dragoste lucrarea facerii, și tot o dragoste este și azi multa Mea lucrare și răbdare, multul Meu suspin și cuvânt cu suspin după dragostea omului care este de parte, departe de Dumnezeu și de dragostea Lui.

O, numai cu dragoste lucrez între cer și pământ, între Mine și om. Am venit după om pe pământ cu dragostea cuvântului Meu și-i ies în cale cu glasul dragostei Mele și-i grăiesc plin de dragoste, și aștept să cunoască omul duhul și glasul și așteptarea Mea după el, ca să-l învăluiesc cu dragostea Mea.

O, ați băgat cerul sub cortul alb de la voi, fiilor, iar el a intrat și s-a arătat, după cum voi ați împodobit la vedere slavă de cer și de nori purtători, sus, în văzduhul de sub cortul alb. Totul e ca o vedenie de la voi spre Noi, cei din cer, fiilor.

O, copiii minunați, o, cât vă iubesc! N-ar fi să vă spun aceasta, dar Îmi scapă cuvintele, fiilor neodihniți și pregătind slavă cerească, căci ca niște copii jucăuși lucrați voi pentru ființa cerului ca să-i zidiți privesc sub acoperământul sub care Noi, cei din cer, împreună cu cei de pe pământ veniți la sărbători aici, ne mângâiem cu voi de slava pe care ne-o pregătiți de fiecare dată, căci Duhul Meu vă mișcă inima și mintea și dragostea, și vin la voi creștini din toată țara să vadă slava Mea cu voi, și li se umple inima de fior sfânt aici cu voi, fiilor. O, nu știți cum să Ne mai bucurați, să Ne mai mângâiați pe Noi, cei din cer, și pe cei ce cred în venirea Mea cuvânt la voi, și să Mă mângâiați pe Mine, Cel atât de lipsit de iubire de la om, fiilor.

Dulce vă grăiesc și vouă, celor ce prețuiți locul Meu cel ales aici, și pe fiii cuvântului Meu. O, dulce să vă fie iubirea cea pentru Mine și credința cea pentru ea, că fără de iubire nu poate credința să facă roadele ei, o, nu poate, fiilor. Vă mângâi pentru truda călătoriei ca să veniți să stați o clipă cu Mine și cu cei din cer aici, sub cortul alb, Cortul Întâlnirii, unde așa de minunat ni se face primirea, fiilor. Noi venim din cer, voi de pe pământ călătorind până aici, ca să ne întâlnim și să ne îndulcim ca în cer, că masa de aici e cerească, e ca în cer tot ce e pe ea, și luăm aici din bucuria ei.

O, fiilor, oamenii de pe pământ au bucuriile lor. Ei nu pot fără păcat, o, nu pot fără această mincinoasă mângâiere și bucurie a ei, căci iadul e pe pământ, măi fiilor, e acolo unde se păcătuiește împotriva iubirii de Dumnezeu din oameni, și nu este alt iad, iar ceea ce zic oamenii că este iadul cel de după viața cea din trup, acolo este doar plata pentru cele lucrate de om în chip satanic pe pământ. Voi însă nu puteți sta fără Domnul, fără Mine, fiilor, și alergați în urma Mea după bucuria cu Mine, Cel atât de durut de la omul păcătos, și iată, raiul este pe pământ, acolo unde este dragoste și luptă împotriva iubirii de păcat din oameni, și nu este alt rai, iar ceea ce zic

oamenii că este raiul cel de după viața cea din trup, acolo este doar fericirea pentru care luptă fiii dragostei, plata pentru cele lucrate de om în chip ceresc pe pământ.

O, în lume este murdar peste tot, e murdar de păcat peste tot, e iad peste tot și în toate casele în care Eu nu încap cu omul, că mare s-a mai făcut omul care nu are dor de Domnul, fiilor. O, e urât în lume peste tot pentru Mine, dar la voi e frumos și atât de frumos pentru Dumnezeu, măi fiilor, și tot mai frumos va fi la voi, căci voi la această frumusețe lucrați, și osteniți lucrând, mereu, mereu lucrând și înfrumusețând, iar Eu, Domnul, vă laud la cei din cer și Mă bucur de voi. Chiar și când sunteți triști și prea triști și încercați de dureri și de greutatea fel de fel și de suferințe câte vin, la voi și atunci este frumos, căci și durerea este prea frumoasă pentru cei ce-i știu prețul, și tot cerul are drag să stea la voi și să mângâie și să ocrotească și să întărească puterea cetății, cetatea Mea cu voi, fiilor. Vă am ca pe un cuib cu puișori în el și vă hrănesc din gura Mea ca pasărea care-și hrănește puii ei și are grijă de ei cu mare veghe, ca nu cumva să cadă din cuib vreun pui, ca nu cumva să Mă doară apoi, fiilor.

O, ai grijă, fiule creștin al acestei lucrări de cuvânt din cer, ai grijă să nu te pierzi, ai grijă să nu cazi din cuib, ai grijă să nu te pierzi de frați, de puii lui Dumnezeu să nu te despartii, că atunci când pierzi biserica ești căzut din turmă prin pizma diavolului și cazi între lupi ca un miel slab și fără de ocrotire, și nu mai ai ce să sugi, nu mai ai mamă și tată, nu mai ai frațiori, nu mai ai. Nu mai ai casă și ogradă ocrotitoare, nu mai ai zile de sărbătoare, că sărbătoare înseamnă frații, înseamnă biserica cu toate mădularele ei în lucrare sfântă și slăvită pentru Domnul ei, pentru Mirele ei, iar tu să nu-ți faci gusturi și dorințe aparte și să pierzi slava împărtășirii sfinte cu frații, că nu-i pe pământ bogăție nici un fel de bogăție ca și această dulce avere, frații, cel mai scump avut pe care îl poate omul dobândi pe pământ.

Lucrul prețuirii cea pentru frați vă învăț, fiilor, și așa îi învăț și pe cei ce lovesc în voi defăimând înaintea oamenilor calea Mea cu voi. O, tu, cel ce râzi și defaimi casa Mea, biserica Mea de Nou Ierusalim și pe fiii ei, care sunt frații Mei, puii Mei, tu dai să fii crezut că ești străin, dar tu ai fost atâta vreme primit și ospătat ca un prinț în casa Mea, în cetatea Mea. O, lucrarea Mea, calea Mea este atât de greu de dus pe umerii celor peste care Mă așez cu ea, iar tu arunci fără de socoteală cu noroi în mersul Meu cu ei. O, caută să înveți lucrarea prețuirii pentru frații Mei, căci dragostea îi face fii ai lui Dumnezeu pe cei ce știu să prețuiască tot ce vine din cer pe pământ pentru fiii ascultării. O, ia aminte, ia aminte aceasta ce-ți spun.

O, mama Mea scumpă, multă dragoste ai așezat și tu în oameni în vremea ta pe pământ, și tot așa și azi lucrezi, și îți apleci milostivirea peste pământ și peste om, căci omul nu Ne iubește, mamă, chiar dacă el Ne strigă mereu să-l scoatem de sub povara greșelilor în care stă mereu, îndulcindu-se de ele împotriva firii, împotriva legii lui Dumnezeu, mamă. O, am lucrat atâta de frumos, Eu și tu, ca să Ne facem pildă de trăire și de iubire, dar oamenii nu pot, mamă. O, cum le-am arătat Eu și tu femeilor să fie, și cum sunt ele, mamă! O, cum să nu Ne doară când ele caută numai păcatul și îndulcirea cu păcatul, îndulcind suflarea de pe pământ cu păcat, mamă?

Ne-am pregătit din timp cu dragostea, și cu ea întâmpinăm pe cei ce se strâng la izvor în ziua ta de praznic sfânt, mamă, ca să ia mângâiere de la Noi, dar Eu doresc înțelepciune să ia, și de la lucrarea ei să se nască mângâierea lor, ca să poată rămâne ei cu lucrul cel lucrat de ei, mamă.

O, fii ai oamenilor, ascultați cuvântul Meu, că Eu, Domnul, vă învăț și pe voi în zi de praznic sfânt. Nu vă stârniți unii pe alții spre păcat și spre poftă de păcat, că nu pentru păcat l-a zidit Dumnezeu pe om cu mâna Sa, cu dragostea Sa. O, îmbrăcați-vă trupurile în sfințenie și în cămășuțe de in, ca să nu mai iasă din voi duh de păcat. Toți sfinții sunt înveșmântați în veșminte de in, precum este scris, și nu sunt goi așa cum stau oamenii pe pământ, goi înaintea soarelui, înaintea Domnului și a sfinților Lui. Iubiți pe cei din cer, pe cei atât de vii, ca să vă despovărați de iubirea cea pentru păcat, căci păcatul este moarte, precum este scris, nu este altceva păcatul, și cu el se îndulcește omul, și pentru aceasta omul moare apoi, și este scris că plata păcatului este moartea.

Vă învăț cumințenia pe toți. O, iubiți-o, fiilor. Voi, toți cei care veniți aici, la izvor, fiți cumiți, fiți mereu cumiți. Nu căutați întâlniri unii cu alții dacă veniți și cunoașteți acest izvor de cuvânt din cer. Întâlnirile să vă fie cele de aici, cele cu Domnul, ca nu cumva lucrând fără de veghe, fără de ascultare, să fiți prinși sub vină de satana, care ține calea celor ce dau să se nască din cer prin acest cuvânt sfânt și să-i clatine, și să fie apoi pătată fața Mea, lucrarea Mea de cuvânt, care vă hrănește de aici ca să fiți sfinți, ca să fiți cumiți.

O, am deschis, mamă, porțile ca să intre la Noi în grădină cei plecați cu pasul spre izvor și să le dăm cuvinte cerești, povețe de viață în sfințenie, că fără de sfințenie nu poate omul să fie cu Noi și să rămână cu Noi până la sfârșit, și pe vecii apoi, și ca să fie omul pe vecii, nu numai vremelnic, mamă. Iată, pas cu pas grăim și așternem cuvânt pentru tot lucrul zilei de praznic pentru tine, mama Mea, și punem pe masă povețe și multă deslușire de taine, că are omul de învățat dacă voiește să fie învățat din cer, dacă iubește cuvântul Meu care înviază morții, căci morții Mă aud și înviază, și mare credință trebuie pentru această taină, căci dacă la cuvântul preotului slujitor la altar, Eu, Domnul, Mă fac pâine și vin și Mă dau omului credincios spre hrană și spre viață din cer, o, tot așa se face și omul la cuvântul Meu om viu din pământul din care se scoală. Iată, Eu, Dumnezeu fiind, ascult de om, de cel ce face prin cuvânt pe Domnul pâine și vin, dar tu, omule, de ce nu te faci Dumnezeu la cuvântul Meu de peste tine ca să fii cel viu în vecii vecilor?

O, mama Mea, învață tu în ziua ta de praznic sfânt și pune pe masă învățătura ta. Eu, Fiul tău Iisus Hristos, te binecuvintez, că sunt Dumnezeul tău, mamă, iar Noi știm ce înseamnă Dumnezeu, o, mama Mea. O, revarsă acum dragostea ta toată peste cei cu care Noi azi stăm la masă și Ne mângâiem și mângâiem, mamă. Amin.

— *Dragostea mea toată, o, Tu ești, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești revărsarea, Tu, și cuvântul Tău.*

O, să-i învățăm pe cei cu care ne mângâiem acum. Să le grăim despre supunere, Fiule scump. Ea este culmea dragostei, ea naște dumnezei pentru Dumnezeu. O, să le spunem cum am fost noi de supuși. Și eu și Tu, ne-am supus cuvântului rostit peste noi, căci a venit îngerul la mine și a cuvântat și s-a făcut cunoscut din partea Tatălui. Eu m-am supus cuvântului lui cel pentru mine, iar cuvântul cel rostit pentru mine s-a făcut Dumnezeu, Te-ai făcut Tu rod al cuvântului, și dragostea a fost lucrarea care m-a învățat să mă supun. O, câtă supunere ai avut și Tu, Fiule scump, și câtă ai mereu când Te faci hrană pentru fiii lui Dumnezeu prin cuvântul preotului care rostește să Se facă Dumnezeu pâinea și vinul cu care el hrănește apoi pe fiii bi-sericii. Te-ai supus în Ghetsimani în grădină când au venit trimișii lui Caiafa să Te ia spre cruce și spre moarte, și a fost dragoste supunerea Ta, și s-a născut din ea învierea Ta, Fiul meu iubit.

O, fără dragoste nu este supunere, nu este, fiilor. E sărbătoarea mea cu voi și cu cei din cer la voi. Pace vouă! O, câtă mângâiere de la noi la voi, și de la voi la noi! Mai este un alt loc pe pământ așa de frumos ca și la voi aici? O, ce frumos, ce frumos! Ați întins albastrul cerului în văzduhul cortului întâlnirii și ați așezat pe el norișori. Toate parcă sunt ființe, toate mângâiere, toate grăiesc. O, pace vouă! Harul meu se desface ca o floare când înflorește și vă împarte din mireasma lui. Stăm în văzduh aici, și numai mângâiere vă dăruim. O, fiilor, învățați lucrarea supunerii. Ea este culmea dragostei, ea este din cer.

O, am să vă spun ceva. Domnul poate să stea față în față cu o clipă care a trecut, sau care trebuie să vină, care vine venind. El o poate aduce înaintea Sa și să fie în ea cu lucrarea Sa, cu vederea Sa, cu cuvântul Său, dar omul nu poate aceasta, fiindcă este al Domnului aceasta, căci Dumnezeu a făcut veacurile toate mai înainte ca ele să fie.

O, fiilor, ridicăți-vă și roștiți cuvinte care așteaptă să se împlinescă, și ca să vină împlinirea lor, căci voi lucrați cu Domnul. Învățați lucrarea supunerii și vă deprindeți cu ea, că așteaptă la hotar mărețe împliniri, fiilor, iar voi sunteți cei ce lucrați cu Domnul.

Binecuvintez și eu slava sărbătorii cea pentru mine. Binecuvintez și întăresc pacea și mângâierea.

O, Fiule scump, dă-le lor venirea Ta, căci și ei Ți-o dau și Ți-o aduc în față. Nu numai cu amintirea Ți-o aduc, ci în faptă, Doamne, și taină mare este aceasta între Tine și ei, că Tu vii mereu la ei cu venirea Ta, iar alții Te așteaptă să vii, Fiule tainic. O, cât de puțin Te înțeleg oamenii, Doamne, căci Tu ești Cel tainic.

Binecuvintez și eu venirea la izvor a celor care au călătorit, și petrecerea, și calea spre acasă apoi, și multă ținere de minte să aibă ei pentru cele din cer, și le doresc să crească după voia Ta și veșnic să fie ei ai Tăi, Fiul meu scump. Amin.

— O, mamă dulce, ce dulce cuvânt ai pus pe masa de praznic în ziua ta de serbare, cuvânt plin de taină, mama Mea! Tainic se așează în cer această zi, spre veșnicia ei, mamă.

Iar apoi, la strângerea mesei de serbare, dau îngerilor poruncă să poarte cu veghe sfântă pașii înapoi spre casele lor a celor veniți la întâlnire, și mereu, mereu Eu îi aștept să facă parte din slava Mea aici, în zilele Mele de slavă pe pământ acum, la sfârșit de timp.

Cu dragoste în cuvânt am început cuvântul zilei, și cu dragoste îl sfârșesc peste voi și peste sfinții Mei, cu care Mă port, o, fiilor. O, pace vouă! Mi-e drag, Mi-e tare drag la voi, Mi-e tare drag cu voi, fiilor. Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

15/28 august 2015